

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

II. *Miraculum.*

III. *Colloquium.*

J. J.

EXEGESIS.

Absolon Davidis filius, quò injuriam ab Ammone fratre suo tum sibi, tum forori inprimis illatam ulcisceretur, epulum solenne instituit, & Ammonem invitavit, sed sub specie amoris merum odii & invidiæ venenum subdolè occultavit, ut quidem exitus docuit, 2. Sam. 13. v. 27. seqq. Tale convivium nobis etiam in prælecta pericope describitur, ubi considerandus occurrit

I. *Hospes activus*, qui convivium intruxit. Describitur ille

1. *Ratione professionis*, quod fuerit unus ex primoribus Phariseorum. Phariseus idem est quod divinus vel separatus, quia sectæ istius homines affectata sanctimonia se quasi ab aliis separabant, & justitiæ palmam omnibus aliis præcipere volebant, ut patet exemplo Luc. 18. v. 11. seqq. descripto. Hic die Sabbathi peractis sacris convivium instituit, ut Judæis familiare erat, sicut videre est Nehem. 8. v. 10. & Tob. 2. v. 2. & Christum inter alios etiam invitavit, quod planè non culpandum est. Convivia enim honesta instituire non est prohibitum, modo peragantur omnia in timore Domini, Tob. 9. v. 12. & modus servetur in cibo & potu. Sicut hic ad frangendum panem Christus invitatus esse dicitur, & Ahasverus Rex in suo Convivio neminem ad bibendum coëgit, Esther. 1. v. 8.

Hæc convivia habent suum usum, qui triplex:

1. *Honestæ recreatio*, Eccles. 2. v. 24.
2. *Amicitia plantatio*. Hinc pro singu-

lari benedictione Dei estimatur, quando vocat amicus amicum subter vitæam & ficum suum, Zach. 3. v. 10.

3. *Impiorum lucratio*, quo sine Christus ad publicanos & peccatores divertit, Matth. 9. v. 10. Luc. 19. v. 7.

2. *ratione intentionis*, quæ bona non est. Nam animo observandi Christum invitavit, ut in convivio, ubi omnia solent & dici & agi liberius, aliquid accipere possit, quod calumniando depraveret, & vel vitæ vel estimationi ejus insidias struat.

Observatores ejusmodi hodie multos invenias, qui sub specie singularis amicitia aliorum dicta & facta explicantur, ut calumniandi & condemnandi occasionem inveniant. De hoc filiorum seculi ingenio graviter conqueritur David Psal. 55. v. 22. exempla vide 1. Sam. 19. vers. 10. 2. Sam. 13. v. 27. 1. Macc. 16. v. 15. 16.

Fugiamus nos vitium hoc diabolicum. Nam in Christo Jesu veritas, Eph. 4. vers. 23. contra viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos, Ps. 55. v. 24. Væ enim qui potum dat amico suo, mittens fel suum & inebrians, ut aspiciat nuditatem suam, Hab. 2. v. 15.

II. *Hospes passivus*, qui Christus est. Hic quamvis consilia Phariseorum non ignorat, sciebat enim quid esset in homine, nec opus habebat ut quis testimonium perhiberet de homine, Johan. 2. v. 25. non tamen renuit venire, sed prompto accedit animo, nimirum voluit hæc ratione occasionem quærere conversandi cum Phariseis, eosque lucrificandi, ut tanquam Evangelicus Pastor ubique rete suam panderet, cujus proprietates est, relinquere 99. oves in deserto, & vel unicam aberrantem & ægotantem reducere, Luc. 15. v. 4.

Videmus hic quatenus cum hæreticis & impiis aliis conversari liceat. Certè Paulus talem conversationem, improbare videtur, 1. Cor. 5. v. 12. 2. Thess. 3. v. 14. itemque Joh. 2. Epist. v. 10. nec sine fundamento. Cum sancto enim sanctus eris, & cum perverso perverteris, inquit David Psal. 18. v. 26. 27. & Sirach. c. 13. v. 1. qui tangit picem, inquinabitur. Sed tamen sciendum est, quod Christianus quilibet duplicem quasi vitam agat. Unam Ecclesiasticam juxta Christianismum in doctrina, fide, usu sacramentorum, &c. alteram Politicam in quotidiana conversatione cum hominibus, quoad cibum, potum, emtiones, venditiones & alios contractus.

Quod priorem vitam attinet, non debet homo pius & orthodoxus cum impio & idololatra communicare, juxta admonitiones Pauli supra citatas, ne ob buccellam panis, ob potiunculam vini, aut speciosi alicujus lucelli veritatem reticere, & ad versatis pulvinaria supponere videatur, Ezech. 13. v. 18. Sic Christus cum Phariseis quidem conversatus, non tamen ipsis adulatus est, ut patet, Matth. 12. v. 38. 23. v. 24. 33. seqq. Interim ratione societatis externæ cum impiis & à vera religione alienis conversari possumus, aliàs è mundo nobis foret exeundum, 1. Cor. 5. vers. 10.

De Secundo.

Fuit Convivium, sequitur *miraculum*, ubi considerandus est

I. *Hydropicus*, qui imaginem peccati & concupiscentiarum carnalium nobis ob oculos ponit.

Hydrops lethalis ille morbus ex eo oritur, quod per nimiam aqua ingluviem epas debilitatur, sanguis corrumpitur, & homo tan-

dem suffocatur: Ita peccatum est spiritualis illa hydropisis, in qua omnes concepti & nati sumus, Psal. 51. v. 7. quam omnes velut aquam imbibimus in utero, Job. 15. vers. 16. quam intus & in cute nostra circumferimus, ut nil quicquam boni in carne nostra habet, Romanor. 7. v. 18.

Hydrops continuam sitim conjunctam habet, quam infecti hoc morbo restinguere non possunt, sed quò magis bibunt, eò magis sitiunt: Sic voluptatibus carnalibus inescati nunquam iisdem expleri possunt, sed ab injustitia ad injustitiam delabuntur Rom. 6. v. 19. præsertim avari, 1. Tim. 6. v. 9.

Hydrops ventrem inflat, & totum corpus turgidum reddit, quod mortis præludium est: Ita peccatum & in primis superbia hominem inflat, Pl. 73. v. 7. sed ruina ponèsequitur, Prov. 14. v. 34. 16. v. 18.

Hydrops quando invaluit, incurabilis est, & omnem medicorum opem respuit: Ita peccatum humana virtute non deletur, sed solius Christi merito. Ego sum, inquit, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas, & peccatorum tuorum non recordabor, Esai. 43. vers. 35.

Mortificate igitur vos mei, concupiscentias vestras. Nam concupiscentia quando concepit, parit peccatum, peccatum verò cum consummatum est, generat mortem, Jac. 1. v. 15.

II. *Medicus*, qui curam instituit. Hic Christus est Medicus ille magnus, Exod. 15. v. 26. & magister ad salvandum, Esai. 63. v. 1. quamprimum ille hydropicum videt, statim de auxilio cogitat, & ad Legisperitos & Phariseos ait: Num licet Sabbatho sanare? Cumque ipsi tacent, pergit ille & sanat hydropicum, prolixam subjungens apologiam,